

MIGUEL DE SERVANTES: Saavedra

Neujel mnoho, když měl dojem, že po pravici z hustého křoví vychází slabé volání, jako by tam někdo naříkal. Zatočil otěžemi Rocinanta směrem, odkud zdálo se mu, přichází nářek.

Sotva se octl v lesíku, spatřil kobylu uvázanou k dubu a chlapce do půl těla nahého a uvázaného k druhému; mohlo mu být asi patnáct let a byl to on, jenž křičel, a právem, protože statný sedlák mlátil jej opaskem, provázeje každou ránu pokáráním a takovouhle radou:

"Jazyk za zuby, oči na stráž!"

A kluk křičel: "Už to neudělám, pantáto! Pro boží umučení, už to neudělám a slibuji vám, že dám na stádo lepší pozor."

(Pak ho, po pokárání, sjednání "nápravy" a odjezdu rytíře přivázal znovu) a spráskal ho tak, až zůstal polomrtvý.